

[Sundhedsministeren]

Der er i loven bestemmelser om, at der skal betales for registrering, der skal betales for kontrol, og derfor er der også midler til at gennemføre lovens intentioner.

Som et led i lovens bestemmelser omkring registrering er der en bestemmelse om, at man med hensyn til dokumentation af virkninger skal kunne henvise til alment kendt viden. Der skal altså være en reference til virkningsgraden, og derfor er der regler omkring dokumenteret viden i selve loven.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har to bemærkninger. Ministeren meddelte, hvad jeg er helt bekendt med, at der er to regelsæt: et for naturlæge-loven og et for levnedsmiddelloven. Ingen tvivl om det. Men det, der er problemet, er, at man ikke bare kan sige, at nu må de handlende gøre op med sig selv, hvilken lov de vil, jeg var lige ved at sige, arbejde efter.

Det har i praksis vist sig, at en handlende, der ikke kunne afsætte sit produkt efter det ene regelsæt, har besluttet sig til så at sætte en anden etikette på og derefter køre efter det andet regelsæt. Det mener jeg er forbrugerfjendsk – at man kan vælge et andet regelsæt i det øjeblik, det passer bedre i markedsføringen, for at få regnskabet, der ikke ser særlig interessant ud, til at udvise en højere indtjening. Det er den problematik, der er klart utilfredsstillende.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg er tilfreds med, at ministeren siger, at der er ressourcer til at gennemføre denne lov. Jeg var lige ved at sige, at det skulle også bare lige mangle, at en minister fremsætter et lovforslag, som ikke kan gennemføres i praksis. Men jeg må opfatte det, som at ministeren tager klar afstand fra Sundhedsstyrelsens direktørs udtalelser i Det Fri Aktuelt den 28. februar 1992.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil godt til sundhedsministeren sige, at jeg er selvfølgelig bekendt med, at man skal kunne referere til alment kendte dokumentationer, hvis man påberåber sig en virkning fra naturlægemidlers side. Men jeg mener, at der er så mange tvivlstilfælde, også hvor man ikke kan referere til nogen kendt virkning.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi seriøst går ind i en overvejelse af, om det ikke er mere reelt, om det ikke er ærlig forbrugeroplysning,

når man ikke har nogen dokumentation – og med dokumentation mener jeg en sammenligning af den type, som man ellers bruger over for den medicinske lægemiddelvirksomhed – hvis man ikke har den type dokumentation, er det vel mere reelt at sige, at en dokumentation af den art findes ikke for det pågældende naturlægemiddel, og så i øvrigt lade det være op til forbrugerne, om man vil bruge det naturlægemiddel.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Hvis et naturlægemiddel skal registreres, skal der kunne henvises til en dokumentation for, at der er en virkning. Hvis ikke en sådan dokumentation findes, kan det ikke registreres som naturlægemiddel, og det synes jeg egentlig lyder som en rimelig, fornuftig ordning.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Når ministeren ikke reagerer på mine udtalelser om Sundhedsstyrelsens direktør, må jeg opfatte det sådan, at ministeren stadig væk står ved, at denne lovgivning er fremsat med de ressourcer, der er nødvendige for at gennemføre den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, § 4 og ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf efter § 4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) *Anden behandling af lovforslag nr. L 136:*

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Rejsesygesikring).

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 4/12 91. Første behandling 11/12 91. Betænkning 27/2 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget, § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Personfradragregler m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/12 91. Første behandling 12/12 91. Betænkning 26/2 92).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Dette forslag, som vi havde til første behandling kort før jul, har vi nu afgivet betænkning over i Skatteudvalget, og i den forbindelse blev et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF, Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti enige om at henstille til regeringen, at den fejl, som forslaget retter op på, men som forslaget ikke kan rette op på for de seneste 5 års vedkommende, at kommunerne, som for en dels vedkommende skal bære den fejl, under ét bliver holdt skadesløse, forstået på den måde, at det provenu, som kommunerne mister i alt, bliver indregnet i den årlige kompensation til kommunerne i henhold til det udvidede totalbalanceprincip. Normalt er det sådan, at ændringer på skatteområdet ikke indgår i totalbalanceprincippet, men her er der ikke tale om en ændring på skatteområdet, men om en decideret fejl, som kommunerne kommer til at bære en betydelig byrde af.

Jeg skal derfor spørge skatteministeren, om regeringen er indstillet på at følge den meget brede indstilling, der er kommet fra et stort flertal i Skatteudvalget, og derved altså holde kommunerne under ét skadesløse.

Til bemærkningen »under ét skadesløse«
hører en baggrund, nemlig at det mest enkle kunne være, at man faktisk havde holdt den enkelte kommune skadesløs mere præcist. Det har så været valget, og det, vi har kunnet drøfte os frem til blandt Skatteudvalgets medlemmer, var at tage beløbet ind over det udvidede totalbalanceprincip, men det betyder altså stadig – og det må vi så se i øjnene og tage på os, det var så langt, vi kunne komme – at der er kommuner, der stadig kommer til at bære en større byrde, som kommer til at betale for fejl, regeringen har begået, og som den først har fået rettet op på med et antal års eftervirkning.

Jeg skal altså høre, om jeg kan få et klart svar fra skatteministeren, om han vil løfte den henstilling fra et flertal af udvalgets medlemmer, sådan at vi i hvert fald får lagt et lille plaster på såret.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Gjellerup, at det selvfølgelig altid må være sådan, at når et fler-